PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 220 (5654) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Simbătă 22 iunie 1968

LUCRĂRILE SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Vineri au continuat lucrările sesiunii a X-a a celei de a V-a legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Deputații și invitații au întîmpinat cu puternice aplauze pe conducătorii partidului și statului.

În tribune se aflau numeroși invitați, șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București, ziariști.

În ședința de dimineață, a continuat discuția generală la Proiectul Codului penal.

S-a trecut apoi la discuția pe articole în cadrul căreia Marea Adunare Națională a adoptat propuneri de modificare făcute cu prilejul dezbaterii publice a Proiectului și amendamente ale deputaților, însușite de Guvern și de Comisia juridică. Marea Adunare Națională a adoptat apoi prin vot secret, cu bile, Codul penal al Republicii Socialiste România.

În continuarea ordinii de zi, s-a discutat Proiectul de lege privind înființarea, organizarea și funcționarea Băncii Române de Comerț Exterior. Expunerea la acest proiect de lege a fost făcută de ministrul comerțului exterior, Gheorghe Cioară. Deputatul Gheorghe Lepădean, secretarul Comisiei economico-financiare, a prezentat raportul comun al Comisiei economico-financiare și al Comisiei juridice la acest proiect de lege.

După discuția pe articole, proiectul de lege a fost supus votului deputaților. Marea Adunare Națională a adoptat prin vot secret, cu bile, Legea privind înființarea, organizarea și funcționarea Băncii Române de Comerț Exterior.

Marea Adunare Națională a luat apoi în dezbatere Proiectul de lege pentru reglementarea unor condiții de remunerare a salariaților care îndeplinesc funcții de conducere, tehnico-administrative și de specialitate. Expunerea la acest Proiect de lege a fost făcută de deputatul Petre Lupu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Comitetului de stat pentru probleme de organizare și salarizare. Raportul comun al comisiilor economico-financiare și juridice a fost prezentat de deputatul Ion Cristoloveanu, secretarul Comisiei economico-financiare.

După discuția generală asupra acestui Proiect de lege, deputatul Petre Lupu a răspuns la problemele ridicate de deputați.

În continuare, Proiectul de lege a fost discutat pe articole și supus votului deputaților. Marea Adunare Națională a adoptat, cu amendamente făcute de deputați, Legea pentru reglementarea unor condiții de remunerare a salariaților care îndeplinesc funcții de conducere, tehnico-administrative și de specialitate.

Lucrările Marii Adunări Naționale vor continua în ședință plenară în cursul zilei de luni 24 iunie.

(Agerpres)

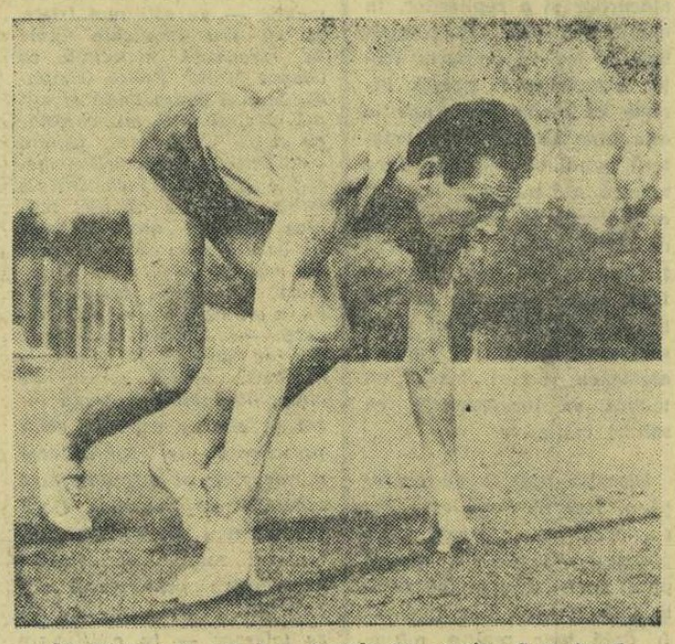

La start: cel mai bun decatlonist român, Curt Socol

Decatlon și pentatlon, la Cluj

ROMÂNIA — FRANȚA — ITALIA — IUGOSLAVIA

Clujul găzduiește astăzi și mîine a III-a ediție a întîlnirii internaționale de decatlon și pentatlon dintre echipele României, Italiei, Franței și Iugoslaviei. Primul meci de acest fel a avut loc în iunie 1966 la Merano (Italia), unde România a participat numai la decatlon, ocupînd locul 3 cu 35,5 p, după Franța (42,5 p) și Italia (37 p). În iunie 1967, la Novisad (Iugoslavia) echipa noastră a concurat doar la pentatlon, întrecere cîștigată de sportivele franceze.

Acum, la cea de-a treia lor întîlnire, toate echipele vor prezenta garnituri complete, atît la decatlon, cît și la pentatlon. În componența lor sînt incluși cîțiva buni performeri, ale căror evoluții vor constitui atracția concursului. Astfel, la decatlon, alături de campionul țării **Curt Socol** (7433 p în 1965 — record național, 7428 p în 1967), culorile României vor fi apărate de **Silviu Hodoș** (7184 p în acest an), **Andrei Sepci** (6832 p în 1967 — record republican de juniori) și **Mihai Muha** (6335 p în 1968). Din echipa Franței se remarcă **Duclos** (7211 p), **Meyer** (7021 p) și **Anyamah** (7001 p) — performanțe obținute în acest an, iar Italia are cel mai bun om în **Bruno Poserina** (7194 p în 1967). La pentatlon, **Maria Pandele** și **Elena Vintilă** (4581, respectiv 4571 p) vor avea adversare puternice în iugoslavele **Marjana Lubej** și **Djurdja Focic** (4625, respectiv 4458 p), franțuzoaicele **Monique Bantegny** (4644 p), **Marlene Canguio** (4521 p) și **Denise Guenard** (4593 p), sau italianca **Magaly Vettorazzo** (4264 p) — toate cu rezultatele din 1967. Un cuvînt greu va avea de spus și renumita săritoare în lungime **Maria Vittoria Trio** (6,52 m anul trecut), ale cărei rezultate parțiale pe probe (80 mg —11,5, înălțime—1,61, greutate—11,84, 200 m — 24,5) conturează un punctaj de aproximativ 4600 p la pentatlon.

În paralel cu meciul internațional, vor avea loc și campionatele republicane de decatlon și pentatlon.

100 METRI ÎN 9,9 SECUNDE!

Citiți în pag. a IV-a amănunte asupra fantasticei performanțe obținută de 3 atleți în același concurs.

Sărbătoarea sportivă a „profesionalilor"

Vîrfurile sportive ale școlilor profesionale și cele tehnice de patru ani își dau de astăzi întîlnire în tradiționalele lor finale pe țară. Pe o agendă condensată, cuprinzînd doar patru ramuri de sport (atletism, handbal, volei și fotbal), și oferind — tocmai de aceea — garanția selecției stricte și a muncii nediluate, „profesionalii" serbează jubileul celei de-a 15-a ediții a competiției lor.

Merită subliniat caracterul de masă pe care îl au campionatele, anul acesta fiind prezenți la fazele preliminare ale întrecerii peste 70 000 de concurenți. Dintre aceștia, aproape 1 100 și-au cucerit dreptul unui loc de start pe stadionul Tineretului.

Profesorii și antrenorii care s-au ocupat de pregătirea finaliștilor manifestă optimism. Se prevăd dueluri fotbalistice de mare intensitate, partide de palpitante de volei și de handbal, avalanșe de recorduri la atletism, mai cu seamă în probele de forță, explozie și rezistență.

Vom ura tuturor participanților succes deplin, atacuri reușite la semicerc, combinații savante deasupra plasei, șuturi la păianjen și cît mai multe cronometre record!

Citiți mîine, în cele două pagini de magazin din „Sportul":

- O femeie deasupra Atlanticului
- Al doilea start... — reportaj pe un traseu inedit
- Convorbiri cu dl. Gore
- Duminicile unui nesportiv
- Un creion pe stadion
- În vizită la muzeul național al sporturilor și turismului din Polonia

COPII!
vă place fotbalul?
PETRE STEINBACH
antrenorul multor internaționali români întoarce pentru voi prima filă a abecedarului fotbalistic săptămîna viitoare
în sportul

ADEZIUNE DEPLINĂ FAȚĂ DE MĂSURILE ELABORATE DE PARTID

Opinia publică dezbate amplu documentele recentei Plenare a C.C. al P.C.R., își exprimă satisfacția pentru măsurile elaborate, adeziunea deplină și hotărîrea nestrămutată de a le transpune în viață. În rîndurile de mai jos, facem cunoscute primele ecouri parvenite la redacție.

MOTORUL INTELECTUAL VA LUCRA CU ÎNTREAGA PUTERE!

Am studiat îndelung discursul rostit de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Din multitudinea ideilor generoase expuse de secretarul nostru general, străbătute toate de o înaltă răspundere față de destinul neamului și de un profund spirit etic, îmi voi îngădui să mă refer la punctul de vedere privind cumulul de funcții, cunoscut în lumea sportivă sub forma practicii jumătăților de normă.

Școala sportivă nr. 2 din București, unde funcționez de mai mulți ani, a avut de suferit mult de pe urma acestui sistem, jumătățile de normă grevîndu-i bugetul în proporție de peste 20 la sută (!), fără a aduce un beneficiu profesional nici măcar cît de cît apropiat cheltuielilor investite.

Cu rare excepții, deținătorii jumătății de normă privesc funcția lor suplimentară drept o completare a salariului, o sinecură. Orele de muncă nu se efectuează integral, sînt făcute „printre picături", în funcție de timpul pe care îl oferă norma de bază. Nu este o coincidență faptul că secțiile noastre rămase cronic în urmă sub aspectul planului de performanță sînt tocmai acelea încadrate cu profesori avînd asemenea „mininorme".

Extinzîndu-ne pe plan național, situația îmbracă forme și mai neplăcute în marile unități sportive de performanță, prejudiciului moral adăugîndu-i-se încă unul, cu nimic mai neînsemnat, acela al barierelor artificial așezate în calea consacrării unor elemente tinere de antrenori sau profesori.

Iată de ce reglementarea acestei probleme devenise o chestiune reclamată de viața însăși. Efectele pozitive pe care le vor antrena măsurile elaborate de partid sînt de neestimat!

prof. Romulus SPIRESCU
director adjunct
al Școlii sportive nr. 2
din București

O REPARTIȚIE MAI JUSTĂ A FONDURILOR

Desigur, preocupările partidului și guvernului privind gospodărirea cît mai judicioasă a avutului obștesc se adresează și nouă, activiștilor în domeniul educației fizice și sportului care, în sfera noastră de activitate, trebuie să contribuim la efortul comun al întregii societăți. Cum? În primul rînd, prin reducerea cheltuielilor inutile, mai ales în privința deplasărilor delegațiilor sportive în străinătate, deplasări costisitoare și uneori nerecompensate prin rezultate cît de cît onorabile. Unii dintre sportivii trimiși la o serie de competiții internaționale nu justifică nici încrederea ce le-a fost acordată, avînd evoluții submediocre, și nici cheltuielile de deplasare. Pe de altă parte, sînt acceptate invitațiile la turnee și concursuri de nivel scăzut, sportivii români neavînd nimic de învățat din acestea. De asemenea, specialiști români participă la unele conferințe internaționale dar, reîntorși în țară, nu pun în aplicare cele învățate. Pentru ce atunci această risipă de energie și bani? N-ar fi mult mai necesare în dezvoltarea bazei materiale a sportului românesc? Va trebui, așadar, ca în viitor să fie eliminate toate aceste cheltuieli inutile, să se facă o repartiție mai judicioasă a fondurilor, numai în folosul dezvoltării sportului, să nu se confunde obiectivele sportive cu... obiective turistice.

Alexandru ANDREI
antrenorul echipei feminine
de popice — campioană
mondială

PLEDOARIE PENTRU ADEVĂR (I)

● Cauzele reale ale răspîndirii dopingului ● Cicliștii amatori urmează exemplul profesioniștilor... ● Cursele-mamut și premiile mari le favorizează drumul spre farmacii ● „Amatori" care stau 10–11 luni pe an în competiții și pregătire... ● Cine sînt, de fapt, adevărații vinovați?

Marile competiții rutiere ale anului 1968 au adus în arenă nu numai performanțe și entuziasm, ci și dezbaterea unor probleme mai vechi sau mai noi, cărora nu li s-a găsit încă soluționarea. Revirimentul înregistrat în lume de sportul cu pedale — datorat, îndeosebi, înțelegerii de către mase tot mai mari de oameni a contribuției pe care bicicleta o poate aduce la recreare și menținerea robusteții, a vigoarei și — în ultimă instanță — a sănătății — n-a putut estompa discuțiile critice la adresa direcției adesea greșite spre care se îndreaptă atît ciclismul profesionist cît și cel amator. Specialiștii dezbat pe larg „secretul performanțelor" marilorași ai profesionismului, iar oamenii legii stabilesc în paragrafe sancțiunile materiale și morale ce trebuie administrate acelora ce merg pe căi nepermise spre ștacheta tot mai ridicată a performanței.

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 2-a)

FIINDCĂ VORBIM DE TRADIȚIE

Cine răsfoiește o lucrare documentară în care sînt strînse date referitoare la un club sportiv românesc, trebuie să fie el însuși documentat pentru a se putea orienta, pentru a putea descoperi ceea ce caută. Și aceasta deoarece de-a lungul anilor, cluburile și-au schimbat mereu numele, multe din ele uitînd chiar cum s-au numit la un moment dat. Ar fi suficient să se citeze cazul Petrolului, care s-a numit, rînd pe rînd, pornind de la vechiul Juventus de obîrșie, Distribuția, Partizanul, Energia și Flacăra, pentru a se stabiliza la numele pe care îl poartă astăzi. Nici nu e de mirare, în asemenea condițiuni, că într-o prezentare a formației ploieștene se spunea că ea a cucerit de 3 ori campionatul țării la fotbal, ignorîndu-se cea de a 4-a victorie, repurtată în 1930, sub numele de început al acestei vechi echipe: Juventus.

Constatăm cu satisfacție că în ultimii ani, schimbările de nume au devenit o excepție și nu o regulă. Fiecare echipă are acum un nume al ei, cu care se mîndrește, un nume binecunoscut de amatorii de sport. A dispărut avalanșa de echipe ce se numeau fie Metalul, fie Energia (ca și cum n-ar mai fi existat alt nume pe lume!) și care lăsa, la un moment dat, impresia că întrecerile din cadrul diferitelor campionate se limitează la două sau trei cluburi.

Oare să n-aibă importanță numele unei echipe? Dar atunci, cum se formează o tradiție, un simbol în sport, unde legăturile afective sînt mai puternice decît în oricare alt domeniu? În jurul unui nume se unesc mii de suporteri, care cred într-o echipă, care se bucură și suferă pentru ea. Joaca cu numele ar trebui să înceteze, în afară de cazul cînd s-ar reveni la nume care au însemnat ceva în mișcarea noastră sportivă sau s-ar înlocui altele care, într-adevăr, nu spun nimic. Nici măcar din punct de vedere poetic...

Dacă la acest capitol se înregistrează, totuși, un început de stabilizare, cînd este vorba însă de culorile unei echipe, pe care sportivii sînt chemați, la modul figurat, să le apere, se poate spune că, practic, echipele noastre nici nu au culori proprii. În urmă cu cîteva săptămîni, pe stadionul Dinamo evoluau echipele de tineret ale cluburilor Dinamo și Farul. Dinamo, în echipament alb, iar Farul, în albastru, sugerînd parcă cerul și marea, decorul specific locurilor de unde venea echipa constănțeană. După terminarea meciului, au apărut pe teren formațiile de seniori. Aceleași culori: alb și albastru. Numai că „albaștrii" erau acum fotbaliștii de la Dinamo, iar „albii" erau cei de la Farul! Această schimbare inexplicabilă i-a pus adesea în derută pe spectatorii puși să dezlege dilema inversării culorilor în interval de cîteva minute. În meciul de Cupă cu Progresul, o nouă metamorfoză: Dinamo a apărut în tricouri roșii și chiloți albaștri, iar la finală, atît Dinamo cît și Rapid au apărut în alb! De ce nu se fixează cluburile asupra unui anumit echipament? Iată un lucru de neînțeles. Cred oare conducătorii acestor echipe că Internaționale a jucat vreodată, fie în meciurile de campionat, fie în partidele internaționale, în alt echipament decît cel sub care este cunoscută în lumea întreagă: negru și albastru? De aceea, nici nu este necesar să precizezi că este vorba de Internazionale, din moment ce te referi la „**nero-azzurri**". Așa cum, cu ani în urmă, se știa cine sînt „**negrii**" — Venus, și cine sînt „**roș-albaștrii**" — Juventus.

Este o chestiune de tradiție. Dar poate și de respect față de spectatori și, în ultimă instanță, față de propria-ți organizație sportivă.
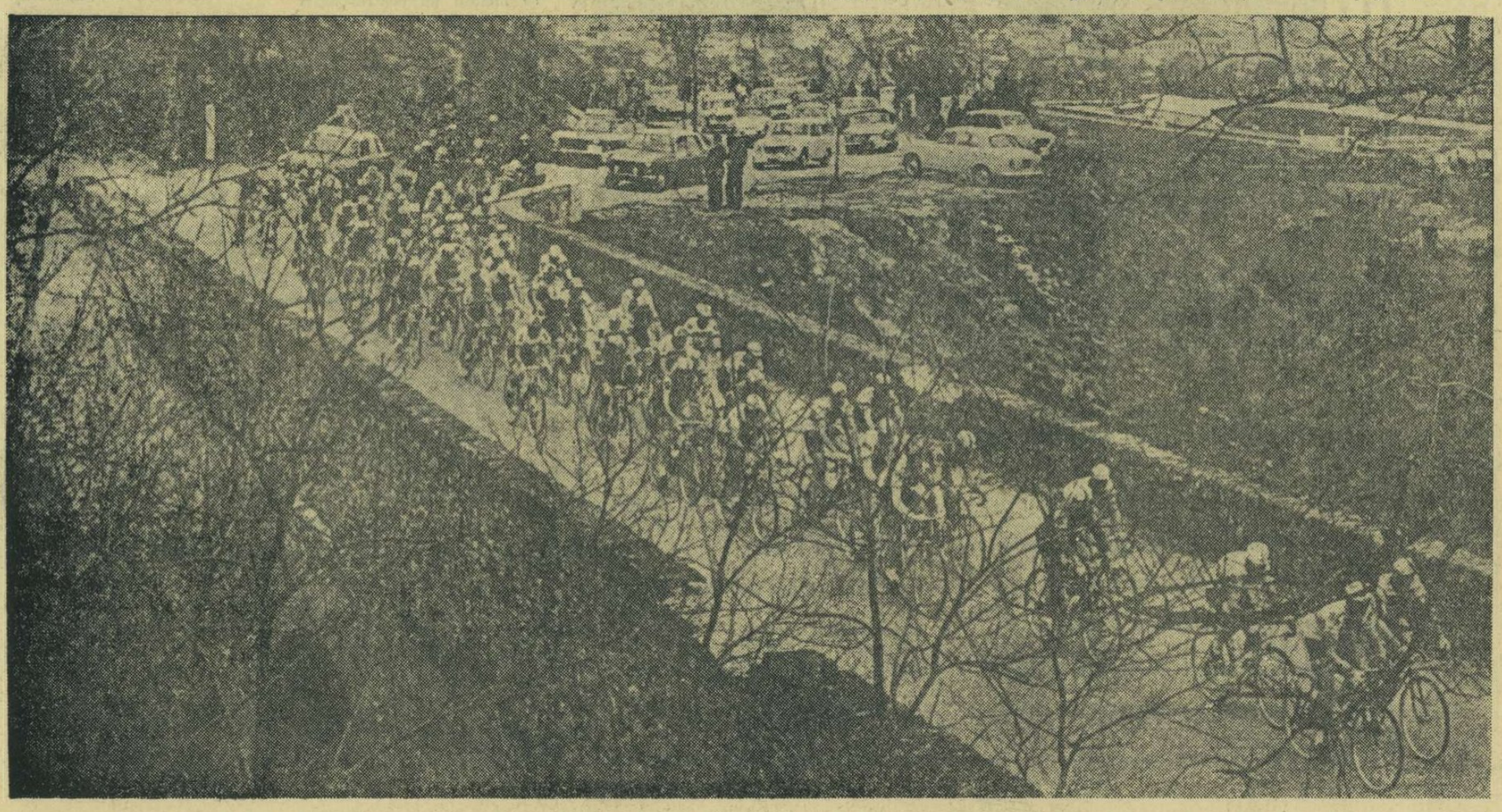
Jack BERARIU